

DELATOR (23) *sb m*

e oraz o jasne; -ã- (9), -a- (3) *SarnStat* (3 : 3).

sg *N* delátor (5). ◇ *G* delátora (4). ◇ *D* delátorowi (1). ◇ *A* delátora (5). ◇ *I* delátorem (7); -em (5), -(e)m (2). ◇ (*lat.*) *pl N* delatores (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

*praw. Oskarżyciel, donosiciel [delator – zdrajca, oskarżyciel, też ten co na kogo zdawa Mącz 123a; – tajemny oskarca, zauszniak Calep; oskarżyciel; potwarca – delator Cn] (23) : á to widzę izeście wárowáli to łobie żeby was Krol nie pożywał o zbrodnie/ á Inftygátor gdy pożywa/ bez delatora czynić nic nie może. GórnRozm C2v; ábowiem á komu fię chce delatorem byđź/ wiedząc żeby tego gárdłem mógl przypłácić? GórnRozm Hv, C2v, C4v, Hv [2 r.]; Maloźz macie exorbitanciej frogich odtich Panow natzinionich: Banitije wimiłne naidowano/ delatora niewkazano/ naco ieft proteftatia poflow ziemłkich *Paprup* L2v; Delator żeby był przy Inftigatorze dla conwikciiéy/ który może byđź y *plebeius*. *SarnStat* 152; IEfliby fie kto fzláchćicem mienił/ y vdawał nie będąc im/ áby dobrá łwoie tráćił/ połowicę do Quárty/ á połowicę do delatorá *SarnStat* 239, 118 [2 r.], 119, 152, 153, 1199 (15).*

Szereg: »delator albo aktor [= *powód*]« (1): A w tákowéy kauźie wolno będącie delátorowi/ álbo áktorowi wźiąć pozew z którýykolwiek Káncelláriiéy/ który/ [...] wáżny byđź ma. *SarnStat* 1202.

Synonimy: aktor, oskarca, oskarżyciel.